

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28.05.2013r skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o. w Ł. powodowie G. A. (...) sp. z o.o. w A. wnieśli o zwolnienie od egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi przeciwko M. H. (1) w sprawach KM 45/13, 123/13, 151/13, 211/13, 212/13 następujących przedmiotów stanowiących własność powodów: 4 zegarków na rękę o wartości 100 zł, iPada WI-FI o wartości 2.800 zł, laptopa T. o wartości 1.200 zł, 100.000 zł w gotówce, 1.400 zł w gotówce i 425 USD w gotówce oraz wnieśli o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, iż w dniu 28 lutego 2013 roku komornik dokonał zajęcia przedmiotów wskazanych w pozwie w mieszkaniu stanowiącym własność M. H.. Zajęte przedmioty nie stanowiły własności dłużnika M. H. (1). Poza kwotę 1.400 zł wszystkie pozostałe zajęte przedmioty stanowiły własność brata dłużnika G. A. K., o czym dłużnik informował komornika przed przystąpieniem do czynności zajęcia. Dłużnik informował również komornika, iż lokal, w którym dokonuje czynności, nie stanowi jego własności, a jest własnością jego syna M. H.. Komornik nie uwzględnił zastrzeżeń dłużnika, a co więcej nie odnotował ich w protokole zajęcia. Co do kwoty 1.400 zł stanowiła ona zaliczkę pobraną przed dłużnika od firmy (...) sp. z o.o. na wydatki związane z załatwianiem spraw tej firmy (pozew k. 2-4).

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) sp. z o.o. w Ł. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, iż dłużnik M. H. (1) w polskim obrocie prawnym raz funkcjonuje właśnie pod tymi danymi wykorzystując polski dowód osobisty, innym razem jako M. H. wykorzystując paszport i obywatelstwo Stanów Zjednoczonych. Istnieje zatem duże prawdopodobieństwo, że lokal, w którym dokonano zajęcia komorniczego, stanowi własność dłużnika, a więc egzekucja była prowadzona w lokalu dłużnika. Podczas czynności zajęcia dłużnik nie wskazywał, czyją własnością są zajęte przedmioty, mimo pouczenia go o tym przez komornika. Pozwana zakwestionowała również, aby zajęte przedmioty stanowiły własność powodów a nie dłużnika. Pozwana wskazała ponadto, iż w zakresie środków pieniężnych powództwo nie może być uwzględnione z uwagi na ich przekazanie przez komornika wierzycielowi przed wniesieniem pozwu (odpowiedź na pozew – k. 32-35).

Na rozprawie w dniu 29 maja 2014 roku pełnomocnik powodów podtrzymał żądanie pozwu, jednakże w przypadku środków pieniężnych wniósł ewentualnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda G. A. K. kwoty 100.000 zł i kwoty 425 dolarów USD z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu, a na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w A. kwoty 1.400 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości.

(stanowiska procesowe stron – k. 116)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na wniosek (...) sp. z o.o. w Ł. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi B. G. (1) wszczął kilka postępowań egzekucyjnych przeciwko dłużnikowi spółki (...), które to postępowania toczyły się pod następującymi sygnaturami i o następujące należności główne: Km 45/13 o kwotę 12.702,65 zł, Km 123/13 o kwotę 10.016,48 zł, Km 151/13 o kwotę 50.603,39 zł, Km 211/13 o kwotę 10.063,77 zł oraz Km 212/13 o kwotę 11.708,53.

Wierzyciel we wnioskach egzekucyjnych wskazywał dwa adresy dłużnika, jeden w B. przy ul. (...), drugi w A. przy ul. (...). W odniesieniu do tego drugiego adresu, wierzyciel podawał, iż dłużnik prowadzi tam działalność gospodarczą (...).

(akta egzekucyjne Km 45/13, Km 123/13, Km 151/13, Km 211/13, Km 212/13)

W dniu 12 lutego 2013r M. H. (1) przyszedł do kancelarii komornika i podał, że miejscem jego stałego pobytu jej lokal przy ul. (...) w Ł., stanowiący własność jego syna M. H.. Oświadczył również, że nie będzie spłacał swojego zadłużenia wobec wierzyciela oraz odmówił ustalenia daty czynności egzekucyjnych w miejscu jego stałego pobytu.

(protokół czynności egzekucyjnych k. 19 z akt egzekucyjnych KM 151/13, zeznania świadka B. G. protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2014r czas 00:02:47-00:31:04 k. 97-98)

W dniu 28 lutego 2013r komornik B. G. (1) w asyście dwóch pracowników kancelarii (aplikantów komorniczych) oraz dwóch policjantów udał się do mieszkania przy ul. (...). Było to w porze wieczornej. M. H. (1) był w mieszkaniu, nie chciał wpuścić komornika i towarzyszących mu osób. Ostatecznie jednak komornik i towarzyszące mu osoby weszły do mieszkania. Poza dłużnikiem nikogo więcej w mieszkaniu nie było. Dłużnik okazał komornikowi najpierw paszport amerykański, gdzie figurował jako M. H., a potem polski dowód osobisty, w którym jako miejsce zameldowania dłużnika figurowało B. ul. (...). Dłużnik poinformował komornika, że mieszkanie w Ł. stanowi własność jego syna M. H.. M. H. (1) po raz kolejny oświadczył komornikowi, że nie będzie spłacał zadłużenia. Komornik zarządził przeszukanie lokalu, które wykonywał osobiście. W czasie przeszukania w mieszkaniu znaleziono m.in. zafoliowaną próżniowo paczkę banknotów złotych polskich z banderolami banku, a także banknoty złotych polskich luzem i banknoty dolarów USD.

W konsekwencji przeszukania komornik dokonał zajęcia następujących przedmiotów znalezionych w mieszkaniu:

- jeden zegarek damski (...),
- jeden zegarek męski (...),
- jeden zegarek męski L. S.,
- jeden zegarek męski R. E. (...),
- (...) 32GB, seria (...),
- jeden laptop T. seria (...) plus ładowarka,
- 14 banknotów o nominałach 100 zł,
- 3 banknoty o nominałach 100 USD,
- 1 banknot o nominale 50 USD,
- 1 banknot o nominale 20 USD,
- 7 banknotów o nominałach 10 USD,
- 2 banknoty o nominałach 5 USD,
- 2 banknoty o nominałach 1 USD,
- zalaminowaną paczkę banknotów 100 zł -10 paczek po 100 banknotów po 100 zł opisanych jako wypłacone z Banku (...).01.2012r nr (...).

Wypłata tych pieniędzy nastąpiła z V Oddziału powyższego banku w Ł..

Zajęcia dokonano we wszystkich postępowaniach toczących się wobec M. H. (1), a mianowicie w sprawach: Km 45/13, Km 123/13, Km 151/13, Km 211/13 oraz Km 212/13.

W protokole zajęcia komornik określił wartość szacunkową iPada na kwotę 2.800 zł, natomiast laptopa T. na kwotę 1.200 zł. Wartość zegarków wycenić miał biegły sądowy.

Komornik pouczał M. H. (1), że do protokołu zajęcia może zgłosić prawa osób trzecich do zajętych przedmiotów. Dłużnik stwierdził, że jedynie zegarek R. jest jego własnością, natomiast pozostałe zajęte rzeczy nie stanowią jego własności. Komornik kilkakrotnie informował go, że powinien podać do protokołu zajęcia, kto jest właścicielem zajętych rzeczy. Dłużnik nie powiedział, do kogo należą zajęte przedmioty, powtarzał jedynie, że nie są jego własnością. Dłużnik odmówił podpisania protokołu zajęcia.

(protokół czynności k. 28 oraz protokół zajęcia ruchomości k. 29 i 31 z akt egzekucyjnych KM 151/13, zdjęcia paczki banknotów – k. 51-54, zeznania świadków: B. G. protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2014r czas 00:02:47-00:31:04 k. 97-98, E. Z. protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2014r czas 00:31:04-00:40:00 k. 98)

Po przeprowadzonej czynności komornik z zajętymi rzeczami ruchomymi oraz pieniędzmi opuścił mieszkanie dłużnika. Zajęte ruchomości pozostają pod dozorem komornika sądowego. Natomiast wszystkie zajęte pieniądze – w tym dolary USD – zostały przez komornika rozliczone. Częściowo zostały zarachowane na koszty postępowań egzekucyjnych, w tym na poczet kosztów zastępstwa adwokackiego w egzekucji, w pozostałej części zaś przekazane zostały wierzycielowi (...) sp. z o.o. w Ł. na poczet egzekwowanych należności. Przekazanie wszystkich środków pieniężnych na rzecz wierzyciela nastąpiło w ciągu 4 dni od ich zajęcia.

(zeznania świadka B. G. protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2014r czas 00:02:47-00:31:04 k. 97-98, dowody przekazania środków pieniężnych – k. 56-59, 60-62)

Dłużnik pozwanej spółki (...) posiadał rachunek w banku (...) SA V Oddział w Ł.. Pismem z dnia 27 lutego 2013r bank poinformował komornika, że na koncie tym brak jest środków umożliwiających całkowitą lub częściową realizację zajęcia, którego wcześniej komornik dokonał.

(pismo z banku –k. 55)

Lokal mieszkalny nr (...) położony w Ł. przy u. Hetmańskiej 10 stanowi własność M. H. syna M. H. (1).

(akt notarialny – k. 17-20)

G. A. K. na stałe mieszka w Stanach Zjednoczonych, ma amerykański paszport. M. H. (1) jest bratem powoda. On również ma obywatelstwo amerykańskie i w paszporcie amerykańskim figuruje jako M. H..

(niesporne, kopia paszportu – k. 44)

G. A. K. kupił na terenie Stanów Zjednoczonych (...)a 32GB, seria (...) oraz laptop T. seria (...), płacąc za to kartą. Przedmioty te powód przywiózł do Polski i były one w mieszkaniu przy ul. (...) w Ł..

(dowody zakupu i opłat kartą – k. 21,22,23, zeznania powoda G. K. – protokół rozprawy z dnia 29 maja 2014r czas 00:21:28-00:41:22)

G. A. K. przyjeżdża do kraju praktycznie co roku, przebywa wówczas w Polsce przez jakiś czas. Powód był w Polsce przez kilka tygodni na przełomie maja i czerwca 2012r. Wówczas był m. in. w B. u P. K. (1) syna swojej żony. P. K. (1) przekazał Georgowi A. K. kwotę 100.000 zł tytułem zwrotu części pożyczki, której wcześniej G. K. udzielił P. K. (1). W 2003 roku powód pożyczył P. K. (1) 30.000 dolarów, natomiast w 2007 roku kwotę 50.000 dolarów. Kwotę 100.000 zł G. A. K. wziął ze sobą i pojechał do brata M. H. (1) do Ł..

(zeznania powoda G. K. – protokół rozprawy z dnia 29 maja 2014r czas 00:21:28-00:41:22, zeznania świadka P. K. protokół rozprawy z dnia 29 maja 2014r czas 00:10:43-00:18:50, dowód wypłaty – k. 113, kopia paszportu – k. 91-95, 109-112, informacja Straży Granicznej – k. 106)

M. H. (1) jest prezesem zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe i Handlowe (...) w A., przy czym w KRS ujawniony jest jako M. H..

(odpis KRS – k. 9-14)

G. A. K. w listopadzie 1984 roku w Stanach Zjednoczonych udzielił pełnomocnictwa swojemu bratu M. H..

(pełnomocnictwo – k. 24)

M. H. (1) przebywa zarówno w Polsce jak i Stanach Zjednoczonych. Będąc w Polsce M. H. (1) mieszka m.in. w mieszkaniu syna w Ł..

(niesporne)

W dniu 27 lutego 2013r M. H. (1) pobrał zaliczkę w kwocie 1.400 zł ze spółki (...) sp. z o.o. w A..

(dowód wypłaty – k. 25)

Powyższy stan faktyczny ustalony został w oparciu o dowody z dokumentów urzędowych i prywatnych złożonych w niniejszej sprawie jak również znajdujących się w aktach spraw komornika sądowego przy SR dla Łodzi Widzewa w Łodzi - Km 45/13, Km 123/13, Km 151/13, Km 211/13, Km 212/13. Wszystkie powołane w stanie faktycznym dokumenty sąd uznał za wiarygodne. Żadna ze stron nie zakwestionowała skutecznie ani ich ważności, ani treści merytorycznej.

Za wiarygodne sąd uznał zeznania świadków B. G., E. Z. i P. K.. Zeznania świadków B. G. i E. Z. znajdują pokrycie w dokumentach sporządzanych w toku postępowań egzekucyjnych prowadzonych przeciwko M. H. (1).

Oceniając zeznania powoda G.A. K. oraz prezesa zarządu powodowej spółki (...). H. sad odmówił im wiarygodności w części, w której powodowie podawali, że kwoty 100.000 zł w gotówce i 452 USD w gotówce zajęte w toku egzekucji stanowiły własność G. K. jak również, że jego własnością były 4 zegarki zajęte w toku egzekucji. Co do własności gotówki 100.000 zł zeznania powoda i przedstawiciela powodowej spółki są przede wszystkim niespójne i nie mogą się ostać w świetle pozostałych dowodów ocenionych zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Jak wynikać ma z zeznań powoda G. K. kwotę 100.000 zł otrzymał od P. K. (1) – co ten potwierdza – w maju lub czerwcu 2012r podczas pobytu w Polsce. P. K. (1) zaś mieszka w B. i tam oddawał pieniądze mężowi swojej matki. Następnie kwotę tę powód zawiązał do Ł. do brata. Tymczasem zajęta w lutym 2013r gotówka w kwocie 100.000 zł to były pieniądze wypłacone z banku (...)/O w Ł. w dniu 26 stycznia 2012r, w którym to banku dłużnik M. H. (1) miał swój rachunek. W związku z tym pieniądze zajęte przez komornika sądowego to nie były te same pieniądze, które G. A. K. otrzymał w maju-czerwcu 2012r od P. K. (1). P. K. (1) nawet nie wspominał, aby posiadał rachunek w banku w Ł. i stamtąd wypłacał pieniądze. Ponadto zwrócić należy uwagę na zeznania M. H. (1), które zaczął wprawdzie składać jako świadek, ale które następnie potwierdził zeznając w charakterze strony. Podał mianowicie, że brat dał mu te pieniądze, żeby je przechować, ale równocześnie pozwolił mu na ich zużycie w razie potrzeby. Co też M. H. uczynił, bo potrzebował środków dla kontrahentów, a następnie wziął pieniądze ze swojego konta, żeby oddać pieniądze bratu, schował je do szuflady w mieszkaniu syna, ale to były pieniądze brata. Ta wersja zdarzeń podana przez M. H. (1) jest całkowicie wykluczona. Powód G. K. otrzymał pieniądze od P. K. (1) w maju – czerwcu 2012r, logicznym jest że dopiero wówczas mógłby przekazać je bratu na przechowanie. Dlatego też M. H. (1) nie mógł przed majem 2012r zużyć pieniędzy brata (bo ich jeszcze nie miał), żeby je w styczniu 2012r – a więc na 5-6 miesięcy przed otrzymaniem pieniędzy – wypłacić z własnego banku celem oddania ich bratu. W tej sytuacji twierdzenia powoda i M. H. o pozostawieniu przez G. K. kwoty 100.000 zł w mieszkaniu bratanka w Ł. jest tylko wersją stworzoną na potrzeby wytoczonego powództwa, do tego wersją nielogiczną i niespójną.

Co do pochodzenia kwoty 452 USD oraz własności zegarków zeznania powoda i prezesa zarządu powodowej spółki także są niewiarygodne. Zeznania te w tej części są całkowicie gołosłowne. Twierdzenia o jakiejś naprawie zegarka,

która w konsekwencji nie została wykonana, to również jakaś wersja zbudowana na potrzeby tego postępowania. Tłumaczenia obu powodów, dlaczego nie wykonano naprawy, co się stało z rzekomym zegarkiem są wyjątkowo niejasne i całkowicie niewiarygodne.

Sąd odmówił również wiarygodności zeznaniom M. H. co do tego, że zajęta kwota 1.400 zł to była kwota zaliczki, którą wziął ze spółki z o.o. (...). Zeznania świadka U. O. nie mogą stanowić dowodu, iż zajęte banknoty to były te same banknoty, które wcześniej wypłaciła prezesowi zarządu. Przede wszystkim U. O. nie była przy zajęciu, przy wypłacie pieniędzy nie opisywała zaś ich numerów, stąd nie może wiedzieć, czy banknoty o nominale 100 zł zajęte przez komornika i opisane numerami są to te same banknoty, które wypłaciła prezesowi spółki. Poza tym – w świetle zeznań świadka U. O. – budzi wątpliwości, czy dokument wypłaty zaliczki 1.400 zł rzeczywiście nie został wygenerowany na potrzeby niniejszego postępowania. Świadek wskazała bowiem, że spółka, której prezesem jest M. (M.) H., wznowiła swoją działalność w 2013r, a więc tuż przed zajęciem komorniczym i wypłacona w dniu 27 lutego 2013r zaliczka była pierwszą z zaliczek na działanie spółki. Niewiarygodne są również zeznania M. H. co do tego, że zgłaszał komornikowi prawa osób trzecich do zajętych przedmiotów. W tym zakresie zeznania przedstawiciela powodowej spółki pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków B. G. i E. Z. oraz z treścią dokumentów sporządzonych w toku zajęcia komorniczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania są dwa żądania dwóch odrębnych podmiotów. Jedno powództwo to jest powództwo G. A. K. o zwolnienie od egzekucji 4 zegarków na rękę o wartości 100 zł, iPada WI-FI o wartości 2.800 zł, laptopa T. o wartości 1.200 zł, 100.000 zł w gotówce i 425 USD w gotówce. Natomiast drugie powództwo jest powództwem (...) sp. z o.o. w A. o zwolnienie od egzekucji 1.400 zł w gotówce.

Podstawę prawną tak sformułowanych obu powództw stanowi przepis art. 841 § 1 k.p.c., w myśl którego osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Istotę powództwa opisanego w powołanym przepisie stanowi „żądanie zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji”. Przedmiotem egzekucji z rzeczy ruchomej jest ta rzecz, po jej sprzedaży zaś przedmiotem tym pozostają środki pieniężne uzyskane z tej sprzedaży. W przedmiotowej sprawie powód G. A. K. wystąpił z żądaniem zwolnienia od egzekucji zarówno rzeczy ruchomych jak i określonych kwot w gotówce, natomiast drugi powód wystąpił tylko z żądaniem zwolnienia środków pieniężnych. Skoro po sprzedaży rzeczy ruchomej przedmiotem egzekucji pozostają środki pieniężne uzyskane z tej sprzedaży i ten substrat rzeczy podlega zwolnieniu od egzekucji, to przyjąć należy, że zwolnieniu od egzekucji podlegać mogą również wprost zajęte środki pieniężne, jak to miało miejsce w ocenianej sprawie.

Jednakże realizacja roszczenia o zwolnienie zajętych pieniędzy od egzekucji nastąpić może jedynie do czasu przekazania wierzycielowi tych środków. Z chwilą przekazania tych środków wierzycielowi zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji nastąpić już nie może, jako że przedmiotu tego nie ma i powództwo z art. 841 § 1 k.p.c. nie mogłoby już odnieść skutku prawnego.

Poza sporem pozostaje, iż komornik w toku prowadzonych postępowań egzekucyjnych rozdysonował wszystkimi środkami pieniężnymi zajętymi w dniu 28 lutego 2013r, a więc zarówno kwotami 100.000 zł i 1.400 zł jak i kwotą 452 USD. Zostały one przekazane wierzycielowi w części na zaspokojenie dochodzonych należności, w części na zaspokojenie kosztów zastępstwa adwokackiego w egzekucji, w części zaś na koszty postępowania egzekucyjnego.

Tak więc z tej przyczyny żądania pozwu G. A. K. o zwolnienie od egzekucji 100.000 zł w gotówce i 452 USD w gotówce oraz pozwu (...) sp. z o.o. w A. o zwolnienie od egzekucji 1.400 zł w gotówce nie mogły być uwzględnione i podlegały oddaleniu.

Niezasadne było również żądanie G. A. K. o zwolnienie od egzekucji czterech zegarków - jednego damskiego, trzech męskich. Powód bowiem nie wykazał swoich praw do tych zegarków, innymi słowy nie udowodnił swojego prawa własności do tych zegarków. Stąd też powództwo również w tej części podlegało oddaleniu. W tym miejscu zauważyć należy jeszcze, iż całkowicie niezrozumiałe jest żądanie zwolnienia od egzekucji zegarka męskiego R. E. (...), skoro dłużnik w toku zajęcia komorniczego jak również w toku niniejszej sprawy wskazywał, że ten zegarek stanowi jego własność.

Zasadnym natomiast było żądanie G. A. K. zwolnienie od egzekucji iPada WI-FI o wartości 2.800 zł oraz laptopa T. o wartości 1.200 zł. Przedłożonymi dokumentami powód wykazał swoje prawa do tych rzeczy. Wprawdzie dokumenty te sporządzone są w języku angielskim, jednakże wynika z nich w sposób nie budzący wątpliwości okoliczność zakupu przez powoda iPada WI-FI oraz laptopa T.. Wskazane w tych dokumentach numery serii pokrywają się bowiem z numerami serii tych przedmiotów ujawnionymi przez komornika sądowego w protokole zajęcia ruchomości.

Z tych względów na podstawie art. 841 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zwolnił od egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi B. G. (1) przeciwko dłużnikowi M. H. (1) w sprawach o sygnaturach: KM 45/13, KM 123/13, KM 151/13, KM 211/13 i KM 212/13 stanowiące własność powoda G. A. K. – iPad WI-FI 32GB, seria nr (...) oraz laptop T., seria nr (...).

W pozostałym zakresie z wskazanych wyżej przyczyn powództwo G. A. K. o zwolnienie zajętych rzeczy od egzekucji podlegało oddaleniu. W całości zaś oddaleniu podlegało powództwo Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe i Handlowe (...) w A..

Powodowie na terminie rozprawy poprzedzającym wydanie wyroku zgłosili żądanie ewentualne (alternatywne) w odniesieniu do gotówki zajętej w toku czynności w dniu 28 lutego 2013r, w związku z przekazaniem tej gotówki wierzycielowi. Żądania te – zasądzenia na rzecz powodów stosownych kwot – również podlegały oddaleniu jako niezasadne.

Uwzględnienie tych żądań możliwe byłoby jedynie w sytuacji wykazania przez każdego z powodów prawa własności do zajętej gotówki w złotych polskich i dolarach amerykańskich. Okoliczności tych żądań z powodów nie udowodnił.

G. A. K. nie wykazał bowiem, aby zajęta gotówka w kwocie 100.000 zł i 452 dolarów stanowiła jego własność. Te zajęte przez komornika sądowego środki pieniężne były we władaniu dłużnika M. H. (1) i komornik miał prawo dokonać ich zajęcia, dłużnik nie wskazał zaś praw osób trzecich do tej gotówki w złotych polskich oraz dolarach amerykańskich. Niniejsze postępowanie nie wykazało, aby pieniądze te stanowiły własność powoda G. K.. Wręcz przeciwnie w odniesieniu do kwoty 100.000 zł przedstawione dowody wskazują, że były to pieniądze dłużnika, podjęte z jego konta bankowego. Również co do kwoty 452 dolarów, która była w posiadaniu dłużnika, można przyjąć, że należała do niego, skoro dłużnik funkcjonuje zarówno w polskiej jak i amerykańskiej przestrzeni prawnej.

(...) spółka z o.o. (...) również nie wykazała, aby kwota 1.400 zł zajęta przez komornika w dniu 28 lutego 2013r była tą samą kwotą, którą wcześniej prezes zarządu wypłacił ze spółki.

Z tych względów – poza uwzględnioną częścią żądania G. A. K. – powództwa zarówno główne jak i ewentualne podlegały oddaleniu.

O kosztach postępowania w zakresie powództwa spółki z o.o. (...) w A. orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Ponieważ spółka w całości przegrała sprawę, zobowiązana jest zwrócić pozwanej spółce całość poniesionych kosztów procesu w kwocie 180 zł (koszt wynagrodzenia pełnomocnika liczony od wartości przedmiotu sporu).

Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach procesu w zakresie powództwa G. A. K. oparte jest na art. 100 k.p.c. Wartość przedmiotu sporu w przypadku tego powództwa wynosiła 105.600 zł, powództwo uwzględnione zostało w zakresie kwoty 4.000 zł (wartość iPada i laptopa). Pozwana przegrała więc tę sprawę jedynie w zakresie 3,8%. Sąd uznał zatem,

iż pozwana spółka uległa tylko co do nieznaczej części, dlatego powód G. A. K. zobowiązany jest zwrócić jej całe koszty procesu stanowiące kwotę 3.617 zł (koszt wynagrodzenia pełnomocnika z opłatą skarbową).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powodów – r.pr. M. K..

26.06.2014r.